

Opravična št.:

Up-722/16

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2018:Up.722.16

Akt:

Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. X Ips 123/2016 z dne 1. 6. 2016 in sodbo Upravnega sodišča št. I U 634/2015 z dne 27. 1. 2016

Izrek:

Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. X Ips 123/2016 z dne 1. 6. 2016 in sodbo Upravnega sodišča št. I U 634/2015 z dne 27. 1. 2016 se ne sprejme.

Evidenčni stavek:

Ustavno sodišče ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo, ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena Zakona o Ustavnem sodišču.

Geslo:

1.5.51.2.2 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Nesprejem, ker očitno ni kršitve ustavnih pravic.

Pravna podlaga:

Člen 55.b.2, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Dokument v PDF obliki:**

 [Up-722-16.pdf](#)

Polno besedilo:

Up-722/16-9

22. 5. 2018

SKLEP

Senat Ustavnega sodišča je v postopku za preizkus ustavne pritožbe, ki jo je vložila Darja Herman, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška pisarna Tamara Kek, d. o. o., Ljubljana, na seji 22. maja 2018

sklenil:

Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. X Ips 123/2016 z dne 1. 6. 2016 in sodbo Upravnega sodišča št. I U 634/2015 z dne 27. 1. 2016 se ne sprejme.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Ministrstvo za pravosodje je pritožnico razrešilo z mesta sodne izvedenke. Upravno sodišče je zavrnilo tožbo. Sprejelo je stališče, da morata biti za razrešitev podana dva razloga: mnenje ni bilo izdelano pravočasno in izvedenec ni sodišča v zakonsko določenem roku obvestil o pričakovani zamudi. Sprejelo je stališče, da pritožnica ni uspela dokazati, da bi imela opravičljive razloge tako za zamudo pri izdelavi izvedeniškega mnenja kot za zamudo pri obveščanju o zamudi. Pojasnilo je, da je imela pritožnica možnost dokaze v zvezi z zdravstvenim stanjem predložiti v upravnem sporu, pa tega ni storila. Zato je sklep o preklicu denarne kazni z dne 17. 12. 2014 nedovoljen dokaz, ki ga ni mogoče upoštevati. Sprejelo je stališče, da bi glede na konkretne okoliščine primera pritožnica zadostno skrbnost pri obveščanju o zamudi izkazala le s pisnim obvestilom sodišču. Ker pritožnica ni izkazala zadostne skrbnosti pri obveščanju sodišča in pisno obvestila sodišča, zaslišanje strokovnih sodelavcev ne more vplivati na drugačno odločitev. Upravno sodišče je zavrnilo izvedbo glavne obravnave, ker dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med drugim tudi zaslišanje prič, ni bilo sporno med strankama. Vrhovno sodišče je zavrglo revizijo, ker niso bili izpolnjeni pogoji za dovoljenost revizije.

2. Pritožnica zatrjuje kršitev 22., 23., 25., 33., 67. in 49. člena Ustave. Meni, da je Vrhovno sodišče očitno napačno presodilo, da niso izpolnjeni pogoji za dovoljenost revizije. Stališče Vrhovnega sodišča, da Upravno sodišče ni sprejelo stališča, da lahko pritožnica opravičljive razloge za zamudo izkazuje le s pisnimi dokazi, naj bi bilo napačno. Pritožnica se ne strinja s stališčem Vrhovnega sodišča, da očitke o kršitvah pravil upravnega spora, ki pomenijo tudi kršitev ustavno procesnih jamstev iz 22., 23. in 25. člena Ustave, ni mogoče obravnavati kot pomembno pravno vprašanje iz 2. točke drugega odstavka 83. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 62/10 in 109/12 - ZUS-1).

3. Pritožnica meni, da niso bili izpolnjeni pogoji za njeno razrešitev. Navaja, da je o vzrokih za zamudo pravočasno telefonsko obveščala strokovne sodelavce pri sodišču. Trdi, da je imela opravičljive vzroke za zamudo pri izdelavi izvedeniškega mnenja in pri obveščanju o zamudi. Upravno sodišče naj bi neutemeljeno zavrnilo izvedbo dokaza z zaslišanjem strokovnih sodelavcev in sprejelo stališče, da je mogoče izkazati pravočasno obveščanje sodišča zgolj s pisnim dokazom. Tako stališče Upravnega sodišča naj bi pomenilo kršitev 22. člena Ustave. Upravno sodišče naj ne bi izvedlo glavne obravnave, čeprav je pritožnica glavno obravnavo izrecno zahtevala in predlagala, naj se na glavni obravnavi zasliši strokovne sodelavce, da bi dokazala pravočasno obveščanje sodišča o zamudi. Upravno sodišče naj bi zavrnitev izvedbe glavne obravnave le pavšalno obrazložilo. S tem naj bi kršilo 22. člen Ustave. Pritožnica zatrjuje, da obstoj opravičljivih vzrokov za zamudo pri izdelavi izvedeniškega mnenja sam po sebi negira obstoj razlogov za razrešitev z mesta sodne izvedenke. V upravnem sporu naj bi priložila nov in dopusten dokaz, da so bili podani opravičljivi dokazi za zamudo (sklep sodišča o preklicu denarne

kazni). Upravno sodišče naj se do navedenega dokaza ne bi opredelilo in naj ne bi pojasnilo, zakaj tega dokaza ne sprejema. S tem naj bi kršilo 22. člen Ustave. Pritožnica zatrjuje, da je konkretizirala poseg v pravico iz 33. in 67. člena Ustave. Upravno sodišče naj ne bi odgovorilo na navedene očitke. Ker naj bi bila pritožnica razrešena z mesta sodne izvedenke s kršitvijo ustavno procesnih jamstev, naj bi ji bila kršena tudi pravica iz 49. člena Ustave.

B.

4. Na podlagi drugega odstavka 55.b člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) se ustavna pritožba sprejme v obravnavo:

- če gre za kršitev človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, ki je imela hujše posledice za pritožnika, ali
- če gre za pomembno ustavnopravno vprašanje, ki presega pomen konkretne zadeve.

5. V primeru, ko je Ustavno sodišče že odločilo o ustavnopravnem vprašanju, ustavna pritožba, ki vsebuje enake očitke o kršitvi človekovih pravic in temeljnih svoboščin, praviloma ne odpira pomembnega ustavnopravnega vprašanja, ki presega pomen konkretne zadeve. Pritožnica je v ustavni pritožbi zatrjevala, da je Vrhovno sodišče napačno presodilo, da niso izpolnjeni pogoji za dovoljenost revizije. Iz ustaljene ustavnosodne presoje izhaja, da pritožnica s temi očitki ne more utemeljiti ustavne pritožbe.[1] Pritožnica zatrjuje kršitev 22. člena Ustave, ker naj Upravno sodišče ne bi obrazložilo zavrnitve predlaganega dokaza in naj ne bi izvedlo bistvenega, naknadno pridobljenega dokaza. Procesna jamstva, ki jih v dokaznem postopku zagotavlja 22. člen Ustave, so že bila predmet dosedanje ustavnosodne presoje.[2] Ustavno sodišče se je v svojih odločitvah že opredelilo glede obveznosti glavne obravnave v upravnem sporu.[3] Ker je Ustavno sodišče o enakih ustavnopravnih vprašanjih že odločalo, pritožnica pa ne navaja razlogov, ki jih Ustavno sodišče ne bi upoštevalo že pri prejšnjem odločanju o enakih vprašanjih, niti ne odpira novih pomembnih ustavnopravnih vprašanj, v obravnavanem primeru ni izpolnjen pogoj iz druge alineje drugega odstavka 55.b člena ZUstS.

6. Vprašanje je zato samo še, ali je pritožnica izkazala, da gre za kršitev človekovih pravic, ki je zanjo imela hujše posledice. Pritožnica zatrjuje, da so ji z izpodbijanimi odločitvami nastale hujše posledice, ker ji je bila v nezakonitem postopku odvzeta pravica do dela na mestu sodne izvedenke ter s tem možnost za opravljanje dela sodne izvedenke in pridobivanje dohodka iz tega naslova. Sodni izvedenci, ki dajejo izvide, mnenja ali cenitve na zahtevo sodišča ali upravnega organa, izvajajo funkcijo pomočnika sodišča oziroma drugega državnega organa. Zato v tem delu ne gre za opravljanje dela v smislu 49. člena Ustave.[4] Pritožnica pa zgolj s splošnim zatrjevanjem, da je z izpodbijano odločbo izgubila možnost pridobivanja dohodka iz tega naslova, hujših posledic ni izkazala. Ker pritožnica ni izkazala, da bi zatrjevane kršitve človekovih pravic zanjo imele hujše posledice, ni izpolnjen niti pogoj iz prve alineje drugega odstavka 55.b člena ZUstS.

7. Ker pogoji iz drugega odstavka 55.b člena ZUstS niso izpolnjeni, senat ustavne pritožbe ni sprejel v obravnavo.

C.

8. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi drugega odstavka 55.b člena

ZUstS v sestavi: predsednica senata dr. Špelca Mežnar ter člana dr. Matej Accetto in dr. Jadranka Sovdat. Sklep je sprejel soglasno.

dr. Špelca Mežnar
Predsednica senata

[1] Glej odločbi Ustavnega sodišča št. Up-267/11, U-I-45/11 z dne 3. 4. 2014 (Uradni list RS, št. 31/14), 5. točka obrazložitve, in št. Up-936/16 z dne 2. 3. 2017 (Uradni list RS, št. 13/17), 4. točka obrazložitve.

[2] Glej odločbi Ustavnega sodišča št. Up-77/01 z dne 4. 3. 2004 (Uradni list RS, št. 33/04, in OdlUS XIII, 45), 9. točka obrazložitve, in št. Up-233/15 z dne 19. 10. 2017 (Uradni list RS, št. 63/17), 11. točka obrazložitve.

[3] Glej odločbe Ustavnega sodišča št. Up-197/02 z dne 3. 4. 2003 (Uradni list RS, št. 36/03, in OdlUS XII, 56), 6. točka obrazložitve, št. Up-778/04 z dne 16. 12. 2004 (Uradni list RS, št. 139/04), 6. točka obrazložitve, in št. Up-1055/05 z dne 19. 1. 2006 (Uradni list RS, št. 11/06, in OdlUS XV, 38), 10. točka obrazložitve.

[4] Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-84/15 z dne 18. 5. 2017 (Uradni list RS, št. 40/17), 19. točka obrazložitve.

⇒

Vrsta zadeve:

ustavna pritožba

Vrsta akta:

posamični akt

Vlagatelj:

Darja Herman, Ljubljana

Datum vloge:

30. 8. 2016

Datum odločitve:

22. 5. 2018

Vrsta odločitve:

sklep

Vrsta rešitve:

nesprejem ustavne pritožbe

Objava:

Dokument:

US31386